

Žalm 12

Můj Bože, pohled' z výsosti

15.stol.
Erfurt 1524

1. Můj Bo - že, po - hled' z vý - so - sti, smi - luj se nad věr -

- ný - mi, sklí - če - né na - vštiv mi - lo - stí. Za - chraň před své - vol -

- ný - mi. Slo - vo tvé sly - šet ne - chtě - jí, jsou sa - mi so - bě

na - dě - jí. Bo - hu se vy - smí - va - jí.

2. Spoutání vším, co musí mít, jen vlastní pravdu znají.
Své cesty proč jen opustit? Před Bohem utíkají.
Jeden druhému nevěří, o větší moc se hašteří,
svou věrnost prodávají.
3. Bůh praví: "Teď již povstanu, můj lid je v ohrožení.
Výsměch slýchá od pohanů, v pláč každý den se změnil.
Před úskoky a tvrdostí se krčí ve své tichosti.
Chci nést mu potěšení".
4. Svou mocí, Bože, ochraňuj ty, kteří klopýtají,
ty, kdo dál hledají hlas tvůj, po vůli tvé se ptají.
Jak slunce tvá řeč zazáří a vrací úsměv do tváří
všem, kdo ti naslouchají.

něm.text M.Luther 1524
Ach Gott vom Himmel sieh darein
dle pův. českého textu
J.Řanovského /1636/ M.Esterle